

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

بهرام رحمانی

۱۶ می ۲۰۱۹

«پوشش انتخابی حق مسلم ماست» «آزادی انتخاب حق مسلم ماست»

امروز دوشنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۸-۱۳ مه ۲۰۱۹، جمعی از دانشجویان دانشگاه تهران در اعتراض به تذکرات حراست دانشگاه به پوشش دانشجویان دانشگاه تهران و فشارهای اعمال شده به این منظور، در محوطه این دانشگاه و در سالن آمفی‌تئاتر دانشکده هنرهای زیبا، دست به تجمع اعتراضی زدند.

دانشجویان معترض شعارهایی از جمله «بیکاری، بیکاری، حجاب زن اجباری»، «آزادی انتخاب حق مسلم ماست»، «نان، کار، آزادی، حجاب اختیاری» و «دانشجو می‌میرد، ذلت نمی‌پذیرد» سر دادند.

دانشجویان دانشگاه تهران در اعتراض به طرح‌های ارتجاعی و پولیسی «حجاب و عفاف» تجمع کردند. بر اساس ویدیوهای منتشر شده، در پی حمله بسیج دانشجویی و حراست دانشگاه تهران، تجمع‌کنندگان قاطع و محکم در مقابل این مهاجمان وحشی حکومتی ایستادند.

این تجمع در پاسخ به فراخوانی برپا شده بود که چند روز پیش از سوی تشکل‌های مستقل دانشجویی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد.

دانشجویان در بیانیه این تجمع نوشته‌اند: «حضور و استقرار نیروهای حفاظت فزیکی زن در همراهی با مأموران پیشین» را «تعرض آشکار به حریم خصوصی دانشجویان، نقض مستقیم حقوق انسانی آنان و ستم عریان علیه زنان محصل» خوانده‌اند.

دانشجویان در فراخوان این تجمع نوشته‌اند که «گردهم می‌آئیم تا بگوئیم اجرای طرح‌های حجاب و عفاف محکوم است.»

دانشجویان با اشاره به «حداقل آزادی پوشش» در دانشگاه تهران، این آزادی را حاصل مقاومت و پافشاری دانشجویان این دانشگاه تهران در امر پوشش خوانده‌اند. آن‌ها دفاع از «آزادی در امر پوشش» را حقوق بدیهی خود خوانده‌اند.

در این تجمع، معترضان پلاکاردهایی در اعتراض به بازداشت سه تن از روزنامه‌نگاران و فعال مدنی در دست داشتند. ندا ناجی، عاطفه رنگریز و مرضیه امیری از روز جهانی کارگر ۱۱ اردیبهشت [ثور]، در بازداشت به سر می‌برند.

بنابر گزارش‌ها، در این درگیری به ساختمان دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران آسیب‌هایی وارد شده است.

در پی این تجمع اعتراضی، لباس شخصی‌ها و دانشجویان بسیجی برای جلوگیری از ادامه اعتراض دانشجویان به آن‌ها حمله کردند. همچنین شوراهای صنفی دانشجویان کشور از برخورد نیروهای امنیتی خارج از دانشگاه با دانشجویان خبر داد.

در جریان این تجمع که در مقابل پردیس دانشکده هنرها صورت گرفت، مأموران امنیتی در دانشگاه حضور یافته و دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار دادند. بسیجی‌ها و لباس شخصی‌ها مانع از صحبت کردن معاونت فرهنگی دانشگاه و پاسخ‌گویی او به دانشجویان شدند.

تصاویر و ویدئوهای منتشر شده در شبکه‌های اجتماعی حاکی از برخوردهای وحشیانه، ضرب و جرح و درگیری‌های تن به تن از سوی لباس شخصی‌ها، بسیجی‌ها، مأموران امنیتی با دانشجویان است.

با این حال دانشجویان موفق به حضور در سالن آمفی تئاتر دانشگاه شدند. در آنجا دانشجویان معترض مجدداً با یورش بسیجی‌ها و لباس شخصی‌ها مواجه شدند. دانشجویان موفق شدند نیروهای بسیجی را از سالن بیرون کرده و دسته‌جمعی به سروخوانی و دادن شعار پرداختند.

به گزارش تشکلات صنفی دانشجویان حاضر در محل در عین حال درگیری‌ها در خارج از سالن برای جلوگیری از ورود مجدد مهاجمان به سالن ادامه داشته است.

در ادامه این تجمع دکتر مجید سرسنگی معاون فرهنگی در بین دانشجویان حاضر شد، اما تعدادی از دانشجویان ضمن برخورد فیزیکی با وی، از سخنرانی‌اش در جمع دانشجویان معترض ممانعت کردند.

دانشجویان دانشگاه تهران، در پایان تجمع بیانیه‌ای علیه گشت ارشاد دانشگاهی و حجاب اجباری قرائت کردند که متن آن در پایان همین مطلب آمده است.

هر ساله به مناسبت ماه رمضان، گشت ارشاد و نیروهای انتظامی و لباس شخصی‌ها، با هدف کنترل پولیسی مردم و روزمخواری و همچنین وضع پوشش از جمله وارد دانشگاه‌ها می‌شوند. در همین راستا نیروهای گشت ارشاد و

انتظامی و لباس شخصی‌ها، وارد محوطه دانشگاه تهران شده بودند تا به افرادی که روزهداری و حجاب را رعایت نمی‌کنند مورد تهدید و ضرب و شتم قرار دهند.

دکتر دکتر مجید سرسنگی معاون فرهنگی، با توجیهات زیاد اما اقرار می‌کند که «آنچه که امروز دانشجویان به آن اعتراض کردند این بود که برخورد انتظامات دانشگاه در حوزه حفظ حرمت روزهداری شدید بوده و نباید به این شکل برخورد شود اما من صراحتاً این را اعلام می‌کنم اگر دانشجویی به این دلیل به کمیته انضباطی احضار شده است را اعلام کنند. در واقع هیچ دانشجویی به دلیل روزمخواری یا بی‌حجابی به کمیته انضباطی معرفی نشده و اگر هم اتفاقی افتاده تنها در حد تذکر به دانشجویان بی‌حجاب یا روزمخوار بوده است.»

معاون فرهنگی دانشگاه تهران، در ادامه توجیهات خود می‌گوید: «... طبیعی است که در ماه رمضان روزه خواری، سیگار کشیدن و بی‌حجابی در محوطه دانشگاه نوعی بی‌احترامی به قوانین و بی‌حرمتی به ماه رمضان به شمار می‌رود.»

شایان ذکر است که دانشگاه‌های ایران از همان نخستین روزهای روی کار آمدن حکومت اسلامی، تلاش کردند از دستاوردهای انقلاب ۵۷ پاسداری کنند و به همین دلیل نیز مورد شدیدترین سرکوب‌ها قرار گرفتند به‌طوری که بیش‌ترین زندانیان سیاسی دهه ۶۰ را دانشجویان و دانش‌آموزان تشکیل می‌دادند.

دانشگاه‌های ایران، به‌ویژه از سال ۱۳۵۹ تا امروز زیر شدیدترین اختناق و تفتیش عقیده و بازرسی و آپارتاید قرار دارد.

یادمان نرود که خمینی بینان‌گذار حکومت جهل و جنایت و ترور و تبه‌کار در ۱۷ آذر [قوس] ۱۳۵۹، گفته بود: «ریشه تمام مصیبت‌هایی که تاکنون برای بشر پیش آمده از دانشگاه‌ها بوده است.»

از همان زمان، حکومت اسلامی تمام تلاش خود را به کار گرفت تا دانشگاه‌ها را اسلامی کند اما تا به امروز در این عرصه شکست سختی خورده است.

عوامل پولیسی خود را تحت عنوان «دانشجویان بسیجی» وارد دانشگاه‌ها کردند. پس از یورش وحشیانه به دانشگاه‌ها و کشتار دانشجویان در سال ۱۳۵۹، با طرح ارتجاعی به‌نام «انقلاب فرهنگی»، بیش از ۴۶ درصد اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها را تصفیه و اخراج کردند. (ایران در آئینه آمار، سال ۱۳۶۴)

حکومت اسلامی برای تسخیر دانشگاه‌ها و اسلامی کردن محیط دانشگاه‌ها، انواع و اقسام نهادهای سرکوب و تفتیش عقاید را وارد این مراکز علم و دانش کرد. نهادهایی همچون حراست دانشگاه، بسیج دانشجویی، شورای انقلاب فرهنگی، کمیته انضباطی گزینش دانشجو و استاد، جهاد دانشگاهی، دفتر نمایندگی نهاد رهبری و... برای نهادهای سرکوب خود مانند سپاه و بسیج و اطلاعات بخش بزرگی از کرسی‌های دانشجویی در دانشگاه‌ها اشغال کردند.

علاوه بر این، حکومت اسلامی دانشگاه‌ها و مدارس را به دکانی برای پول درآوردن تبدیل کرده و فرزندان طبقات پائین را از ورود به دانشگاه محروم کرده است.

در این رابطه مجید حسینی، عضو هیأت علمی دانشگاه تهران، چنین اعتراف می‌کند: «۸۵ درصد دانشجویهای کشور، به‌صورت پولی تحصیل می‌کنند و بیش‌تر آن‌ها ثروتمند و از شهرهای بزرگ هستند، در حالی که بر اساس اصل ۳۰ قانون اساسی، دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه... فراهم کند.» (ایسنا، ۱۳ آبان ۱۳۹۷)

اکنون ضرورت دارد که جنبش دانشجویی سراسر کشور، هم صدا به پا خیزد و با حمایت جنبش‌های دیگر، خواهان خروج فوری همه نیروهای ارتجاعی وابسته به حکومت از دانشگاه‌ها شوند. همچنین خواهان مدیریت دانشگاه‌ها و همه مراکز آموزشی توسط شوراهای مستقل دانشجویان و استادان دانشگاه‌ها بدون دخالت دولت گردند!

بی‌گمان، در این دوره حساس جامعه‌مان و در حالی که تاریخ مصرف حکومت اسلامی ایران حتی برای رقبای منطقه‌ای و جهانی نیز تمام شده و اکثریت مردم ایران نیز از این حکومت نفرت دارند، نباید هیچ توجیه و بهانه‌ای مبنی بر این که احتمال دارد ایران سوریه، عراق، افغانستان و لیبیا شود و یا احتمال دارد آمریکا و اسرائیل به ایران حمله کنند پس به ناچار باید فعلاً امر سرنگونی این حکومت را منتفی دانست نظری به‌غایت نادرست و غلط است و آگاهانه و ناآگاهانه آب به آسیاب دشمن درجه یک مردم ایران، یعنی حکومت اسلامی می‌ریزند. پرچمدار اصلی این نظریه در داخل کشور عمدتاً جناح اطلاع‌طلب حکومت اسلامی و در خارج نیز یک مشت لیبرال و فرصت‌طلب هستند که اگر در بقای حکومت اسلامی نفعی هم نداشته باشند اما مردم را از انقلاب می‌ترسانند. بنابراین هر چند که ما نباید در تحلیل‌ها و عملکردهایمان احتمال جنگ را منتفی بدانیم اما در عین حال باید تأکید کنیم که اگر سنگ هم از آسمان بیارد و امام زمان هم به یاری لشکر امام خامنه‌ای و سربازان گمنامش بشتابد باز هم ما یک قدم از امر سرنگونی این حکومت عقب‌نشینی نمی‌کنیم. اکنون یک فرصت تاریخی نصیب جامعه ما شده است که اگر این فرصت را از دست بدهیم باید یک دوره دیگر طولانی منتظر یک چنین فرصتی باشیم. از دی ماه [جدی] سال ۹۶ و با خیزش مردمی به‌ویژه جوانان دختر و پسر انقلابی در بیش از ۱۴۰ شهر ایران، نسیم انقلابی شروع به وزیدن کرده و امروز طناب بحران‌هایی که خود حکومت اسلامی بافته است به گردن خودش پیچیده‌اند. ما نباید اجازه دهیم کسی این طناب را از گردن این هیولا باز کند، بلکه به عکس آن را از هر طرف آن‌قدر بکشیم تا این هیولای آدم‌خوار خفه شود و روانه گورستان تاریخ شود.

همچنین نباید فراموش کنیم که احتمال دارد در اوج جنگ لفظی و روانی بین سران آمریکا و حکومت اسلامی ایران، خامنه‌ای مانند خمینی در دقیقه ۹۰ و از سر شکست و زبونی و برای حفظ حاکمیت تبهکارشان جام زهر را سر بکشد. یادمان نرود آمریکا بارها گفته است که اگر حکومت اسلامی شرایط شان را بپذیرد حتی حاضراند به این حکومت کمک کنند. چرا که آمریکا بیش از همه نگران یک انقلاب اجتماعی در ایران است بنابراین، جامعه ما بدون این که کمترین توهم و تزلزلی نسبت به سیاست‌های آمریکا، روسیه، چین، اتحادیه اروپا و یا جناح‌های اصلاح‌طلب حکومت اسلامی ایران داشته باشد عزم و اراده کرده است به‌طور مستقل و با اتکاء به جنبش‌های اجتماعی و نیروی مردمی اکثریت جامعه‌مان، این حکومت از اریکه قدرت پائین بکشد و جامعه نوینی با معیارها و ارزش‌های جهان‌شمول انسانی بسازد.

این اراده آهنین را بارها کارگران نیشکر هفت‌تپه، گروه فولاد اهواز، شرکت اتوبوسرانی تهران، کانون معلمان سراسر کشور، شورای بازنشستگان، پرستاران، کانون نویسندگان ایران، فعالان محیط زیست، وکلا، فعالان آزادی

زبان‌های مادری، دارویش، بهائیان، اهل حق، رانندگان کامیون، مال باختگان، خلق‌های تحت ستم سراسر ایران و... نشان داده‌اند و در این راستا دنیائی تجربه کرده‌اند. تجاربی که بسیار گران‌بها به دست آمده‌اند و ارزشمند هستند.

اکنون تجارب انقلاب ۱۳۵۷، اعتراضات سال ۱۳۸۸، به‌ویژه خیزش مردمی سال ۹۶، در مقابل ماست و همچنین تجارب مبارزات و انقلابات سایر کشورهای جهان. ما با جمع‌بندی نقاط ضعف و قوت این انقلاب‌ها و تحولات می‌توانیم اتحاد و همبستگی جنبش‌های اجتماعی آزادی‌خواه و برابری‌طلب و پیشرو را در اولویت مبارزات خود در داخل و خارج کشور قرار دهیم. در این راستا، فعالان جنبش دانشجویی پیش‌گام هستند و فعالانه و جسورانه در کنار جنبش کارگری، جنبش زنان و جنبش روشنفکر ایران و خلق‌ها تحت ستم سراسر ایران قرار دارند.

به‌علاوه مسلم است که بخشی از دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور، فرزندان کارگران و مردم محروم و ستم دیده‌ای هستند که به‌معنای واقعی مستقیماً تبعیض، نابرابری، فقر، بیکاری و همچنین سانسور و اختناق، زندان و شکنجه، اعدام و سنگسار، شلاق و... را تجربه کرده‌اند و بدرستی از این همه جنایت حکومت اسلامی به تنگ آمده‌اند. از این‌رو، نه تنها به سیاست‌های ارتجاعی حکومت اسلامی در دانشگاه‌ها و جامعه گردن نمی‌گذارند، بلکه همواره به فکر تغییر آن و برپائی یک جامعه آزاد، برابر، عادلانه و مرفه هستند!

دوشنبه بیست و سوم اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۸ - سیزدهم می ۲۰۱۹

متن بیانیه:

دانشجویان دانشگاه تهران در روزهای گذشته شاهد حضور و استقرار نیروهای حفاظت فیزیکی زن در همراهی با مأموران حراست دانشگاه، به منظور دخالت در امر پوشش خود بوده‌اند. این اتفاق ناخوشایند با سخت‌گیری در ورود بانوان به دانشگاه به‌علت نوع پوشش‌شان و تهدید احضار به کمیته انضباطی و برخوردهای قهری این‌چنینی همراه شده که مایه تأسف است.

جناب آقای دکتر سرسنگی، برخوردهای انضباطی و حراستی با دانشجویان این دانشگاه با هدف تغییر اجباری پوشش، حتی اگر در لفافه‌ای به اسم نظام‌نامه اخلاق حرفه‌ای دانشجویان هم پیچیده شود، امری خارج از شأن و جایگاه این دانشگاه و دانشجویان آن است. این برخوردها ما را به یاد تلاش‌های بی‌سرانجام و محکوم‌به‌شکست حاکمیت‌ها در عصرهای مختلف این سرزمین می‌اندازد، حاکمانی که قصد دخالت در سبک زیست مردمان را داشته‌اند اما چیزی جز بدنامی تاریخی نصیب‌شان نشده است. در واقع طرح‌هایی مثل نظام‌نامه اخلاق حرفه‌ای دانشجویان باعث به وجود آمدن چنین دست‌درازی‌هایی به حریم دانشجویان شده و همان‌گونه که مستحضر هستید، این نوع برخوردهای قهری هیچ‌گاه جواب نخواهد داد چرا که دانشجویان بهتر از هر شخص دیگری به عرف دانشگاه و جامعه خود آگاه هستند.

اجبار و تحمیل نوع خاصی از پوشش به دانشجویان، شکل واضحی از تعرض آشکار به حریم خصوصی دانشجویان، نقض مستقیم حقوق انسانی آنان و ستم عریان علیه زنان محصل است و مورد اعتراض جمع‌ها و محافل دانشجویی است. چنین برخوردهائی تنها موجب ایجاد تنش در فضای دانشگاه و برهم‌زدن بسترهای عقلانیت می‌شوند، آن هم در روزهایی که دانشگاه بیش از همیشه به آرامش و هم‌زیستی مسالمت‌آمیز طیف‌های مختلف عقیدتی و سبک‌های مختلف زندگی نیاز دارد.

نباید فراموش کرد اندک آزادی که دانشجویان این دانشگاه در امر پوشش خود داشته‌اند، نه مبنی بر لطف مدیران و مسؤولان، که نتیجه و دست‌رنج مقاومت و پافشاری همیشگی دانشجویان بر حقوق بدیهی خود بوده است. دانشجویان

این حق را برای خود قائل هستند که به مقابله با این‌گونه رفتارها پرداخته و از حقوق اساسی و اولیه خود دفاع کنند و اجازه ندهند کسی بیش از این به آن‌ها و دانشگاهشان هتک حرمت کند. بدین‌وسیله ما دانشجویان خواستار توقف برخوردهای دانشگاه در خصوص پوشش و عدم تداوم برخوردهای حراست در این رابطه هستیم.

*لینک‌های فلم‌های اعتراض دانشجویان دانشگاه تهران:

[HMA • https://youtu.be/WsUPCp-](https://youtu.be/WsUPCp-HMA)
[to \ https://youtu.be/UUYzk_Sf](https://youtu.be/UUYzk_Sf)
[g • rVSZ \ https://youtu.be/fgwY](https://youtu.be/fgwYg_rVSZ)